

MIHĂESCU, IOAN D.

General

N. 4 oct. 1891, Amărăștii de Jos, Dolj - m. dec. 1957, Jilava.

Studii: după școala primară și studiile liceale, a absolvit Școala Superioară de Război, ca sublocotenent (1912).

Ofițer de artilerie a fost atașat militar în Iugoslavia (1934); director de studii la Centrul de Instrucție de Artilerie de la Mihai Bravu (Dadilov), cu grad de locotenent-colonel (1939-1941); a fost comandant al capitalei, până în august 1945.

În timpul Campaniei din Est a fost comandant al unor mari unități: Divizia 1 Infanterie (1942-1943) și Divizia 4 Infanterie (1943-1944), cu gradul de general de brigadă.

Comandant al Capitalei până în august 1945, disponibilizat după greva regală. Membru al Partidului Național Țărănesc, colaborează cu Maniu între 1941-1945.

A fost decorat pentru merite în cariera militară cu numeroase ordine românești și străine: Ordinul Militar *Mihai Viteazul*, clasa a III-a (1 sept. 1942), *Coroana României* cu spadă și panglică de *Virtute Militară*, în gradul de Cavaler (1918), medalia *Victoria marelui război pentru civilizație 1916 - 1923* (1923), Ordinul *Steaua României*, în grad de comandor (1938), *Coroana Iugoslaviei* în grad de comandor (1938)

La 19 sept. 1948, încep perchezițiile la domiciliu. Va fi implicat în pseudo procesul *criminalilor de război*. În 1950 este judecat și condamnat la 20 de ani, pentru că a făcut parte din organizația subversivă *Graiul sângelui*.

În 1955 este arestat, i se redeschide procesul, fiind condamnat din nou la 20 de ani și încarcerat la Jilava unde moare.